

Undtagelse af de allerbilligste Cigarer, nemlig dem, hvis Afgiftsværdi nu er under 90 Kr. pr. Tusinde, hvilket vil svare til en fremtidig Afgiftsværdi af 72 Kr. pr. Tusinde — altsaa dem, der delvis bliver medinddraget under Beskatningen, medens de hidtil har været afgiftsfri — er der paa alle de baade billigere og mindre billige almindelige Mærker en Nedsættelse mindst til det, som nu er gældende, og for fleres Vedkommende en Nedsættelse til under det nugældende, medens der paa de dyreste Cigarer er en ringe Opgang. Det er bemærket paa dette Sted i Overensstemmelse med, hvad jeg sagde i Begyndelsen, at det ikke er muligt at sige, hvor stor en Nedgang dette vil betyde, men vi har regnet den til omkring $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det vil noget afhænge af, hvorvidt Markedet vil blive aabnet og Produktionen derved blive større eller ikke.

De ærede Medlemmer vil se, at Udvalget har fundet sig foranlediget til i ret stærke Udtryk — men det er, fordi der har været ret stærke Følelser bag ved dem — at gøre opmærksom paa, at der gennemgaaende ikke synes at være noget rimeligt Forhold mellem den Afgiftsklasse, under hvilken Cigarer kommer, og den Pris, hvortil de naar Forbrugerne. Allerede i Fjor gjorde det da siddende Udvalg opmærksom paa, at det var Hensigten, at Nedsættelsen skulde komme Forbrugerne til gode. Det viser sig, at det i den forløbne Tid kun i ringe Grad er lykkedes Prisreguleringskommissionen at faa dette sat igennem. Nu gør vi paa ny opmærksom derpaa, og jeg kan ikke sige andet, end at Grunden er den, at man stadig hører Afgiften og dens Størrelse fremsat som Grund til Cigarers Dyrhed, og naar vedkommende er ked af at sige det, siger han, at det er Raamaterialerne, som er steget. Da Markedet praktisk talt har været lukket, kan det ikke være Raamaterialernes berettigede Stigning, der er Grunden, og da Afgiften, efter hvad der er oplyst af Finansministeren, ofte staar i et ganske urimeligt Forhold, efter hvad det synes, til Detailprisen, kan det heller ikke være den, der bevirker den høje Pris. Vi ønsker dette Spørgsmaal gjort til Genstand for en meget omhyggelig Behandling i Prisreguleringskommissionen. Jeg gaar derefter over til den midlertidige Tillægsafgift paa Vin, som Udvalgets Flertal indstiller til uforandret Vedtagelse, medens Mindretallet stiller Ændringsforslag om, at den Beskatning paa 50 pCt., som nu gælder for Vine, hvis Detailpris andrager

indtil 2 Kr., ogsaa skal gælde for Vine til Detailpris af indtil 2 Kr. 50 Øre; Mindretallet vil antagelig selv motivere sit Ændringsforslag.

Ogsaa til Lovforslaget om Tillægsafgift paa Spiritus, som Flertallet indstiller til uforandret Vedtagelse, har Mindretallet stillet et Ændringsforslag, hvorefter al denatureret Spiritus paa ny vil faa fuld Afgiftsgodtgørelse, den, som blev halveret ved den forrige Lov.

Vedrørende Ølskatten har jeg at meddele, hvad ærede Medlemmer selvfølgelig ved allerede i Forvejen, at vi er enedes med Finansministeren om ikke at forhøje Ølskatten, men at lade den blive paa den Højde, den har nu. Derved har Ministeren udtalt, at han er gaaet ud fra, at der til Raadighed for Bryggerierne stilledes det Kvantum Byg, som forudsattes af ham ved Lovforslagets Fremsættelse. Det er under forskellig Stemning og forskellig Stilling dertil, Udvalgets Medlemmer har paahørt denne Ministerens Udtalelse, men Udvalget som saadant har ikke taget Stilling dertil, og Udvalget som saadant staar ikke inde for den; den staar for Ministerens egen Regning.

Med Hensyn til de to sidste Lovforslag, der her er Tale om, Forslag til Lov om Stempelafgift ved Salg af ædle Stene og Smykker, som skal have uforandret Gyldighed, og Forslag til Lov om Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer, ved hvilket sidste 40 Øre i den nugældende Lov foreslaas forandret til 1 Krone, staar Udvalget samlet om enstemmig Vedtagelse.

Efter denne Gennemgang, som jeg har gjort saa kort som muligt — og det kan godt være, at man vil finde, at flere Ændringsforslag burde være udførligere motiverede, men jeg vil da henvise ærede Medlemmer til Betænkningerne —, har jeg kun nogle ganske faa Ord yderligere at bemærke. Den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa ved Fremsættelsen — og det blev taget til Efterretning —, at i dette Finansaar vilde han — den Gang han fremsatte Lovforslagene — antagelig faa Brug for 480 Mill. Kr., og at han maatte regne med noget mere for næste Finansaar, altsaa op imod 500 Mill. Kr., at han ønskede Skatter for omkring 200 Mill. Kr. og vilde forelægge Lovforslag derom, hvilket ogsaa er sket ved det Skattekompleks, som jeg har gennemgaaet, og at Statens Behov i øvrigt maatte dækkes ved Laan. Under de Samraadsforhandlinger, af hvilke jeg har omtalt nogle,